

Prezidents
Tomass S. Monsons

Kalpojiet Tam Kungam ar mīlestību

Tas Kungs Jēzus Kristus mācīja: „Jo, kas savu dzīvību gribēs izglābt, tam tā zudīs, bet, kas savu dzīvību Manis dēļ zaudēs, tas to izglābs” (Lūkas 9:24).

„Es ticu,” teica prezidents Tomass S. Monsons, „ka Glābējs mums saka: ja mēs nezaudējam sevi kalpošanā citiem, mūsu dzīvei ir maz jēgas. Tie, kas dzīvo tikai sev, galu galā izžūst un, tēlaini sakot, zaudē savu dzīvību, kamēr tie, kas zaudē sevi kalpošanā citiem, aug un plaukst — un tā rezultātā izglābj savu dzīvību.”¹

Tālāk sniegtajos izvilkumos no prezidenta Monsona kalpošanas piemēriem viņš atgādina pēdējo dienu svētajiem, ka viņi ir Tā Kunga rokas un ka mūžības svētības gaida tos, kas uzticīgi kalpo citiem.

Kalpošana templī

„Mēs veicam dižu darbu, kad izpildām aizstājošos priekšrakstus to labā, kas ir aizgājuši priekškara otrā pusē.” Daudzos gadījumos mēs nepazīstam tos, kuru labā mēs veicam darbu. Mēs negaidām pateicību, ne arī varam būt pārliecināti, ka viņi pieņems to, ko mēs piedāvājam. Tomēr mēs kalpojam, un šajā kalpošanas procesā mēs panākam to, ko nav iespējams sasniegt ne ar kādu citu darbu: mēs, vārda tiešā nozīmē, kļūstam

par glābējiem Ciānas kalnā. Tāpat kā Glābējs atdeva Savu dzīvību kā aizstājošu upuri par mums, tāpat arī mēs nelielā mērā darām to pašu, kad izpildām aizstājošu darbu templī to labā, kuriem nav iespējas progresēt, ja vien mēs, kas esam šeit, uz Zemes, kaut ko izdarām viņu labā.”²

Mēs esam Tā Kunga rokas

„Mani brāļi un māsas, mums apkārt ir cilvēki, kuriem ir nepieciešama mūsu uzmanība, iedrošinājums, atbalsts, mierinājums un laipnība — neatkarīgi no tā, vai šie cilvēki ir mūsu ģimenes locekļi, draugi, paziņas vai svešinieki. Mēs esam Tā Kunga rokas šeit, uz Zemes, kurām ir uzdevums kalpot un iedvesmot Viņa bērnus. Viņš ir atkarīgs no katra no mums. . . .

„Dienests, kurā mēs esam aicināti kalpot, ir Tā Kunga Jēzus Kristus dienests.”³

Kalpot Glābēja ēnā

„Jaunajā pasaulē augšāmcēlies Kungs paziņoja: „Jūs zināt to, kas jums ir jādara Manā baznīcā; jo tos darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt; jo to, ko jūs redzējāt Mani darām, patiesi būs jums darīt.” [3. Nefija 27:21.]

Mēs svētām citus, kad kalpojam „[nacarietieša Jēzus], kas gājis apkārt, labu darīdams,” ēnā [Apustuļu darbi 10:38]. Dievs svētī mūs, lai mēs rastu prieku kalpošanā mūsu Tēvam Debesīs, kad kalpojam Viņa bērniem uz Zemes.”⁴

Vajadzība kalpot

„Mums ir jābūt iespējai kalpot. Mēs, lūgšanu pilni, varam meklēt kādu veidu, kā sniegt palīdzību tiem baznīcas locekļiem, kas ir kļuvuši neaktīvi vai kuri atturas no dalības baznīcas dzīvē un paliek izvairīgi. Lūgums kalpot savu iespēju robežās šādiem baznīcas locekļiem varētu būt tas pamudinājums, kas viņiem ir vajadzīgs, lai viņi kļūtu pilnībā aktīvi. Bet tie vadītāji, kas varētu palīdzēt šajā jautājumā, dažreiz to dara nelabprāt. „Mums ir jāpatur prātā, ka cilvēki var mainīties. Viņi var atstāt sliktos ieradumus sev aiz muguras. Viņi var nožēlot pārkāpumus. Viņi var būt cienīgi priesterības nesēji. Un viņi var uzcītīgi kalpot Tam Kungam.”⁵

Vai mēs darām visu, kas mums būtu jādara?

„Pasaulei ir vajadzīga mūsu palīdzība. Vai mēs darām visu, kas mums būtu jādara? Vai mēs atceramies prezidenta Džona Teilora vārdus: „Ja jūs nepadarīsiet savus aicinājumus dižus, Dievs jūs turēs atbildīgus par tām dvēselēm, kuras jūs būtu varējuši izglābt, ja vien būtu pildījuši savus pienākumus?” [*Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 164. lpp.] Ir kājas, kuras jāstiprina, ir rokas, kuras jāsatver, ir prāti, kas jāiedrošina, un dvēseles, kas jāglābj. Mūžības svētības jūs gaida. Tā ir jūsu privilēģija būt dalībniekiem uz kalpošanas . . . skatuves, nevis skatītājiem.”⁶

ATSAUCES

1. „What Have I Done for Someone Today?” *Liahona*, 2009. g. novembris, 85. lpp.
2. „Until We Meet Again”, *Liahona*, 2009. g. maijs, 113.–114. lpp.
3. „What Have I Done for Someone Today?” 86., 87. lpp.
4. „The Savior’s Call to Serve”, *Liahona*, 2012. g. augusts, 5. lpp.
5. „See Others as They May Become”, *Liahona*, 2012. g. novembris, 68. lpp.
6. „Willing and Worthy to Serve”, *Liahona*, 2012. g. maijs, 69. lpp.
7. *Teaching, No Greater Call: A Resource Guide for Gospel Teaching* (1999), 12. lpp.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

„Ja jums ir Kristus līdzīga mīlestība, jūs būsit labāk sagatavojies mācīt evaņģēliju. Jūs būsit iedvesmots

palīdzēt citiem uzzināt par Glābēju un sekot Viņam.”⁷ Apsveriet iespēju — lūgt pēc vairāk žēlsirdības pret tiem, kurus jūs apmeklējat. Attīstot Kristus līdzīgu mīlestību pret viņiem, jūs labāk varēsiet kalpot nozīmīgos veidos gan Tam Kungam, gan tiem, kurus jūs mācāt.

JAUNIEŠI

Kalpošanas vasara

Elizabete Blaita

Kādu vasaru es pavadīju svešā valstī, strādājot ar bērniem, kuriem ir īpašas vajadzības. Kad es pirmo reizi satiku bērnus, es biju neticami satraukusies. Es nerunāju viņu valodā, bet es paļāvos uz Garu, ka tas vadīs mani, kad es darbošos ar viņiem. Kad es iepazinos ar katru no bērniem, es sapratu, ka valoda nav šķērslis, lai mīlētu. Es spēlējās, smējos un meistarēju kopā ar bērniem, es nevarēju viņiem palīdzēt, bet jutu pilnīgu mīlestību pret viņiem. Es uz brīdi sajutu to mīlestību, ko Debesu Tēvs izjūt pret Saviem bērniem, un prieku, kas piepildīja manu sirdi, nebija pat iespējams aprakstīt.

Katru reizi, kad es kalpoju citiem, es jūtu mīlestību ne tikai pret tiem, kuriem es kalpoju, bet arī pret Debesu Tēvu. Es patiesi esmu nonākusi pie atziņas, ka tad, „kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam” (Mosijas 2:17). Manas kalpošanas mērķis, neatkarīgi no tā, vai tas notiek caur lieliem kalpošanas projektiem vai caur nelieliem pakalpojumiem, ir godāt Tēvu (skat. Mateja 5:16). Es ceru, ka tad, kad es kalpoju citiem, cilvēki atpazīs manu mīlestību pret Debesu Tēvu un Kristus gaismu, kas manī spīd.

Autore dzīvo Virdžīnijā, ASV.

BĒRNI

Mīlestības ķēdes posmi

Palūdziet kādam pieaugušajam jums palīdzēt no papīra izgriezt 28 šauras strēmeles, katru 2.5 cm (1 collu) platu un apmēram 20 cm (8 collas) garu. Katru šī mēneša dienu veiciet kādu labu darbu, lai kādam izrādītu savu mīlestību. Jūs varētu palīdzēt saviem vecākiem iztīrīt māju vai uzrakstīt laipnu zīmīti savam kaimiņam.

Katru dienu uz vienas no jūsu papīra strēmelēm

pierakstiet to, kā jūs kalpojāt, un tad salīmējiet, izmantojot līmlenti vai līmi, kopā strēmeles galus tā, lai izveidotos aplis. Jūs varat savienot savus apļus, ja pirms nākamās strēmeles galu salīmēšanas kopā, izmantojot līmlenti vai līmi, vienu tās galu jūs izlaidīsiet cauri iepriekšējās dienas aplim. Pavērojiet, kā aug jūsu mīlestības posmu skaits! Jūs pat varētu turpināt pievienot apļus jūsu kalpošanas ķēdei pēc tam, kad februāra mēnesis būs galā.

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības aizsargātas. Iespiests Vācijā.
Angļu val. teksta apstiprinājums: 6/13. Tulkojuma apstiprinājums: 6/13. *First Presidency Message, February 2014*. Latvian. 10862 153 tulkojums.

Ticība, ģimene, palīdzība

Jēzus Kristus dievišķā misija: Labais gans

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un tiecieties uzzināt, ar kurām vēstījuma daļām dalīties. Kā izpratne par Glābēja misiju un dzīvi vairo jūsu ticību Viņam un svētī tās māsas, par kurām jūs rūpējaties, kad kalpojat viņām, pildot apmeklējuma mācības uzdevumu? Vairāk informācijas skatiet: reliefsociety.lds.org.

Šis vēstījums ir daļa no apmeklējuma mācības vēstījumu sērijas, kas apskata Glābēja misijas aspektus.

Jēzus Kristus, Labais gans, mācīja: „Kurš no jūsu vidus, kam ir simts avis un kas vienu no tām ir pazaudējis, neatstāj visas deviņdesmit deviņas tuksnesī, lai ietu pakalā pazudušajai, līdz kamēr tas to atradīs? . . .

Es jums saku, tāpat būs lielāks prieks debesīs par vienu grēcinieku, kas atgriežas.” (Lūkas 15:4, 7.)

Nonākot pie atziņas, ka Jēzus Kristus ir Labais gans, mūsu vēlēšanās sekot Viņa piemēram un kalpot tiem, kuriem ir vajadzīga palīdzība, pieaug. Jēzus teica: „Es esmu labais gans; Es pazīstu Savas avis; un Manas avis Mani pazīst. . . un Es atodu Savu dzīvību par Savām avīm.” (Jāņa 10:14–15.) Kristus veiktās Grēku Izpiršanas dēļ neviens no mums nekad nebūs tik tālu pazudis, lai nevarētu atrast ceļu uz mājām. (Skat. Lūkas 15.)

Prezidents Tomass S. Monsons teica: „Mūsu pienākums ir rūpēties

par ganāmpulku. . . Katrs no mums izmantosim iespēju kalpot.”¹

No Svētajiem Rakstiem

Psalmi 23; Jesajas 40:11; Mosijas 26:21

No mūsu vēstures

Elizabete Anna Vitnija, kas apmeklēja pirmo Palīdzības biedrības sanāksmi, par savu pievēršanos 1830. gadā teica: „Tiklīdz es dzirdēju evaņģēliju, kad to sludināja eldieri, es zināju, ka tā ir Labā gana balsis.”² Elizabete sekoja Labā gana balsij un tika kristīta un konfirmēta.

Mēs arī varam dzirdēt Labā gana balsi un dalīties Viņa mācībās ar citiem. Prezidents Monsons teica: „Mēs esam Tā Kunga rokas šeit, uz Zemes, kurām ir uzdevums — kalpot un iedvesmot Viņa bērņus.”³

Tieši tāpat kā gans meklē pazudušo avi, arī vecāki varētu meklēt bērnu, kas ir noklīdis. Prezidents Džeimss E. Fausts (1920–2007), Augstākā prezidija otrais padomnieks, teica: „Tiem apbēdinātajiem

vecākiem, kas ir bijuši taisnīgi, uzcītīgi un lūgšanu pilni ir mācījuši savus nepaklausīgos bērņus, mēs sakām: „Labais gans viņus pieskata.” Dievs zina un saprot jūsu dziļās bēdas. Pastāv cerība.”⁴

ATSAUCES

1. Tomass S. Monsons, „Heavenly Homes, Forever Families”, *Liahona*, 2006. g. jūnijs, 70. lpp.
2. Elizabete Anna Vitnija, citāts no *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. g.), 128. lpp.
3. Tomass S. Monsons, „What Have I Done for Someone Today?” *Liahona*, 2009. g. novembris, 86. lpp.
4. Džeimss E. Fausts, „Dear Are the Sheep That Have Wandered”, *Liahona*, 2003. g. maijs, 68. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Kā zināšanas par to, ka Glābējs ir Labais gans, ienes mieru mūsu dzīvē?
2. Kādā veidā mēs varam kalpot tiem, kas ir „pazuduši” no baznīcas aktīvās dzīves vai nav no mūsu ticības?
3. Kā es varu atbalstīt vecākus, kuru bērņi vairs nedzīvo atbilstoši evaņģēlijam?